

[Pelle Voigt]

Så siger forsvarsministeren, at man vil forhandle med de værnepligtige om sygesikringsspørgsmålet, hvor det jo er sådan, at de værnepligtige sergenter har deres sygesikringsbevis og de værnepligtige menige ikke har det. Det synes jeg er godt. Det vil jeg også godt rose forsvarsministeren for.

Men jeg synes, der er det problem, at forsvarsministeren går ind i disse forhandlinger med den hovedtese, som han fremlagde i svaret til mig på disse forslag, at dette var noget, der ville nedbryde forsvaret og svække beredskabet. Sådan forstod jeg forsvarsministerens hovedargumentation. Og hvis det er det, der er opfattelsen, har de værnepligtige vel ikke meget at hente i de forhandlinger.

Hvad er det, ministeren vil tilbyde? Vil man tilbyde sygesikringsbeviset tilbage? Vil man tilbyde en ordning som den, der blev skildret af den radikale ordfører? Det synes jeg er væsentligt. Det, at man tilbyder og måske forhandler igen – ligesom hr. Poul Søgaard i 1982 nedsatte et nyt udvalg – er der i sig selv ikke noget stort fremskridt i, selv om man skal prise forhandlingsvilje til enhver tid.

Jeg synes, at man kunne anstille et eksperiment her fra de borgerlige partiers side, hvis man vil rose kvaliteten af maden i Forsvarets Forplejningstjeneste så voldsomt. Man kunne jo indføre denne forplejningstjeneste i Snavsbygningen med de priser og den kvalitet, som gælder for kantinerne, og se, hvor længe et eneste folketingsmedlem ville finde sig i det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Tredje næstformand (Povl Brøndsted):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Markedsudvalget har meddelt mig, at udvalget ønsker følgende forslag fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber sat til forhandling i Tinget sammen med en redegørelse om forslaget fra den pågældende minister:

Forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om maskiner. KOM(87) 564, endelig udg. EF-Tidende C 29/88, side 1.

(EF-redegørelse nr. EF 11).

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra køretøjsmotorer. (Europæisk emissionsnorm for biler med motorlagvolumen mindre end 1,4 liter). KOM(87) 706.

(EF-redegørelse nr. EF 12).

Forslag fra Kommissionen om skabelse af et integreret finansielt område i Europa. KOM 87(550).

(EF-redegørelse nr. EF 13).

Redegørelserne og forslagene vil blive omdelt i Tinget, og forhandlingen vil finde sted torsdag den 24. marts 1988.

Skriftlige redegørelser:

Redegørelse af 17/3 1988 vedrørende forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om maskiner. KOM(87) 564, endelig udg. EF-Tidende C 29/88, side 1.

(EF-redegørelse nr. EF 11).

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):**I. Indledning**

Forslaget er lovt teknisk udarbejdet efter den nye metode med generel henvisning til standarder. Metoden indebærer, at Rådet fastsætter de væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav, der er en nødvendig og tilstrækkelig forudsætning for, at produktet ikke frembyder risiko for menneskers, husdyrs eller genstandes sikkerhed. Herefter udarbejder de europæiske standardiseringsorganisationer (CEN og CENELEC) de harmoniserede standarder, som indeholder tekniske specifikationer, hvormed de af Rådet

[Arbejdsministeren]

fastsatte sikkerheds- og sundhedskrav kan opfyldes.

II. Forslagets indhold

Forslaget er udarbejdet med hjemmel i EØF-traktatens artikel 100 A.

Formålet med direktivforslaget er at fjerne tekniske handelshindringer og samtidig beskytte arbejdstagere og forbrugere.

Forslaget tilsigter totalharmonisering, således at der kun må markedsføres maskiner, der opfylder direktivets bestemmelser, uanset om disse er fremstillet i eller uden for medlemsstaterne.

Direktivforslaget omfatter stort set alle maskiner, der ikke i forvejen er harmoniseret ved andre direktiver, lige fra enkeltmaskiner af meget simpel konstruktion til komplicerede anlæg.

De væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav i forslaget omfatter krav til konstruktionen af maskinen, herunder om betjeningsanordninger, stabilitet, klemningsfare, afskærmninger, brand-, eksplosions- og strålingsfare, støj og vibration, emission af støj og støvgasser m.v. Herudover fastsættes krav om vedligeholdelse og om udarbejdelse af brugsanvisninger. Endvidere er der fastsat supplerende hygiejnebestemmelser for maskiner, der anvendes til tilberedning og behandling af levnedsmidler.

De af direktivforslaget omfattede maskiner er i forvejen reguleret ved danske arbejdsmiljøbestemmelser, og forslagets sikkerheds- og sundhedskrav svarer til niveauet i de nugældende danske regler for maskiner m.v.

Til gennemførelse af direktivet vil en lang række harmoniserede standarder skulle udarbejdes. Kommissionen har skønnet, at det vil tage mindst 5 år at udarbejde de nødvendige standarder. De mandater, som er nødvendige for, at de europæiske standardiseringsorganisationer kan etablere harmoniserede standarder, udarbejdes på grundlag af direktivets sikkerheds- og sundhedskrav af Kommissionen i samarbejde med medlemslandene i det stående udvalg (det stående udvalg i direktiv 83/189/EØF).

Direktivforslaget bygger på en ordning, hvorefter fabrikanten eller hans i Fællesskabet etablerede repræsentant selv erklærer, at produktet er i overensstemmelse med direktivets sikkerheds- og sundhedskrav. Samtidig påfører

fabrikanten et EF-mærke på produktet. Kommissionens begrundelse for denne ordning (selvcertificering) er fællesskabslovgivningen om produktansvar (rådsdirektiv 85/374/EØF), der træder i kraft den 30. juli 1988. Direktivet pålægger producenten af et industrielt fremstillet løse og objektivi ansvar for skade forårsaget af et defekt produkt. Fabrikanten afskæres ikke fra muligheden for at få produktet certificeret af et særligt afprøvningsorgan, men dette giver ikke fabrikanten større rettigheder i forhold til direktivet. Attestationsordningen svarer i princippet til det nuværende system inden for arbejdsmiljøområdet, hvorefter fremstilleren, leverandøren eller importøren er ansvarlig for, at produkterne opfylder de danske arbejdsmiljøregler.

Direktivforslaget indeholder i overensstemmelse med den nye metode en beskyttelsesklause, hvorefter medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbyde markedsføring af maskiner, som frembyder risiko for menneskers, husdyrs eller genstandes sikkerhed, selv om produktet opfylder direktivets bestemmelser. Kommissionen og de øvrige medlemslande skal straks underrettes. Såfremt det mangelfulde produkt skyldes mangel i en standard, vil Kommissionen træffe foranstaltninger til en ændring heri efter samme procedure, som gælder for udarbejdelse af en harmoniseret standard.

Efter direktivforslaget kan medlemsstaterne fortsat – under hensyntagen til EØF-traktaten – fastsætte nationale bestemmelser om betingelserne for anvendelse af de pågældende maskiner, der er omfattet af direktivet, for at beskytte arbejdstagerne, forudsat at dette ikke indebærer ændringer i de fastsatte konstruktionskrav.

Gennemførelse af direktivet medfører ingen ændringer i arbejdstilsynets nuværende kontrolmuligheder.

Redegørelse af 17/3 1988 vedrørende forslag til europæisk emissionsnorm for biler med motorlagvolumen mindre end 1,4 liter, KOM(87) 706, endelig udg. EF-Tidende C 56/27.2.88, side 9. (EF-redegørelse nr. EF 12).

Miljøministeren (Chr. Christensen):

1. Baggrund

Efter rådsmødet (miljø) den 27. juni 1985 fo-